

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a JUDr. Romana Říčky, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Mgr. F. Š.**

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky**
sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4.12.2018 č.j. VS-125191/ČJ – 2018-800232

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí speciální pedagožky oddělení výkonu trestu Vazební věznice Praha – Pankrác ze dne 27. 11. 2018 č.j. VS-125191/ČJ-2018-800232, jímž byl žalobci uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na 7 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení nepodmíněně (dále jen „rozhodnutí o uložení kázeňského trestu“)
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná konstatovala, že žalobce ve stížnosti nesouhlasil s uloženým kázeňským trestem a tvrdil, že se jedná o pokračování diskriminace ze strany pracovníků a příslušníků žalované. Žalovaná nicméně dospěla k závěru, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

v kázeňském řízení nedošlo k žádným procesním pochybením, dokazování bylo provedeno v dostatečném rozsahu, skutková a právní zjištění byla zcela správná a kázeňská pravomoc nebyla překročena. Ze záznamu o kázeňském přestupku ze dne 18. 7. 2018 sepsaného prap. J. P. a z dalších důkazů vyplynulo, že žalobce měl během kontroly oddílu AIIB mezi svými osobními věcmi předměty, které neměl v seznamu povolených věcí (jednalo se mj. o 1 ks cca 3 mm silného a 8 cm dlouhého drátu, který byl na jednom konci naostřený do tvaru plochého šroubováku). Žalovaná poté citovala § 28 odst. 1 a § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 169/1999 Sb.“), které měl žalobce tímto jednáním porušit, a doplnila, že žalobce odmítl předložit jakékoliv věci ke kontrole a při bližších dotazech odmítal spolupracovat, čímž nesplnil pokyn zaměstnance žalované. V době kontroly neměl platné povolenky na věci, které mu byly následně odňaty. Vzhledem k tomu, že byl opakovaně seznámen se svými právy, povinnostmi i zákonnými normami upravujícími výkon trestu odnětí svobody a neměl v době kontroly na odňaté věci platné povolenky, což bylo v řízení prokázáno a kontrola byla provedena řádně, nelze uvedený postup zaměstnanců vězeňské služby považovat za diskriminační.

3. Z dalšího záznamu o kázeňském přestupku sepsaného dne 18. 7. 2018 prap. D. M. a z dalších důkazů pak bylo zjištěno, že uvedeného dne se žalobce při předvádění na úsek OČTŘ dostavil v civilním oděvu. Byl upozorněn na to, že do civilního oděvu může být oblečen pouze v případě vycházky či sportovní aktivity a byl mu dán prostor na nápravu, kterého však nevyužil. Žalovaná opětovně citovala § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., a dále čl. 6 odst. 3 Vnitřního řádu Vazební Věznice Praha – Pankrác, podle kterého odsouzený nosí výstrojný oděv a součástky podle pokynů zaměstnanců vězeňské služby. Žalobce v podané stížnosti tvrdil, že jako osoba zdravotně postižená má nárok na přiměřené zdravotní úlevy, přičemž odkázal na jeho diagnózu spočívající v alergii na umělé tkaniny. Žalovaná k tomu uvedla, že vedoucímu oddělení výkonu trestu (dále též jen „OVT“) nepřísluší zkoumat a hodnotit lékařské zprávy, které žalobce připojil ke stížnosti. Pro rozhodnutí o stížnosti je rozhodující, že v kázeňském řízení bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce v době spáchání kázeňského přestupku neměl platné povolenky na nošení civilního oděvu.
4. Ze záznamu o kázeňském přestupku ze dne 18. 7. 2018 sepsaného nstrm. T. C. a z dalších důkazů vyplynulo, že uvedeného dne byl žalobce vyzván k podrobení se důkladné osobní prohlídce. Během té však nespolečně pracoval a odmítl se podrobit cviku (dřep), který má odhalit nepovolené předměty v rektální části těla. Odvolával se přitom na svůj invalidní stav, který však nebyl schopen doložit. V této souvislosti žalovaná citovala § 28 odst. 1 a 2 písm. a) zákona č. 169/1999 Sb., a uvedla, že vedoucímu OVT nepřísluší hodnotit zdravotní stav odsouzeného. Pro řešení stížnosti je rozhodující, že kázeňským řízením bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce je z lékařského hlediska schopen udělat dřep, který při rehabilitaci běžně dělá, což vyplynulo z vyjádření jeho ošetřujícího lékaře MUDr. P. L. Z tohoto důvodu nemohlo být jednání příslušníků žalované hodnoceno jako diskriminační. Prohlídka žalobce byla provedena v souladu se služebními předpisy a žalobce nebyl v žádném případě k provedení dřepu nucen pod pohružkou násilí.

5. Ze záznamu o kázeňském přestupku sepsaného dne 18. 7. 2018 prap. J. K. a z dalších důkazů bylo zjištěno, že uvedeného dne se žalobce na provádění prověrky početního stavu vyhlášené v 17,55 hod. dostavil pouze ve spodním prádle, čímž opětovně porušil § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., ve spojení s čl. 6 odst. 3 Vnitřního řádu Vazební Věznice Praha – Pankrác. Ve stížnosti tvrdil, že jako osoba zdravotně postižená má nárok na přiměřené zdravotní úlevy, přičemž odkázal na jeho diagnózu spočívající v alergii na umělé tkaniny. Žalovaná k tomu zopakovala, že vedoucímu OVT nepřísluší zkoumat a hodnotit lékařské zprávy, které žalobce připojil ke stížnosti. Pro rozhodnutí o stížnosti je rozhodující, že v době spáchání kázeňského přestupku žalobce neměl platné povolenky na nošení civilního oděvu.
6. K argumentaci žalobce, že mu nebyly vydány kopie dokladů použitých pro udělení kázeňského trestu, žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že žalobci bylo vydáno jedno vyhotovení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu a byl seznámen s důkazními prostředky, což 29. 10. 2018 stvrdil svým podpisem. Právní předpisy žalované neukládají povinnost poskytovat odsouzenému kopie důkazních prostředků. Další důvody stížnosti obsahují dle žalované mnohá tvrzení a pohledy žalobce na kázeňské přestupky, které jsou však pro předmětné kázeňské řízení irelevantní. Žádné další důkazní prostředky žalobce nepředložil ani nenavrl. Žalovaná uzavřela, že výrok i výše uloženého kázeňského trestu jsou zcela úměrné závažnosti provinění žalobce a jsou též v souladu s § 47 zákona č. 169/1999 Sb.
7. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce předně uvedl, že byl odsouzen v důsledku bezprecedentního justičního zločinu. Založil občanskou iniciativu vězňených s názvem Pankrácká výzva 2015, kterou svým podpisem podpořilo přes 1000 vězňených osob. Ačkoliv se žalobce zabývá legislativou a informatikou v justici a veřejné správě, měla tato jeho iniciativa negativní dopad u managementu žalované, která jej účelově dehonestovala, a to především postupným ukládáním kázeňských trestů spojených umisťováním do hygienicky naprosto nevhodných cel. Kázeňské tresty mu byly ukládány za bagatelní věci, které vždy vycházely z diskriminace a zneužívání služebního postavení v pozici vedoucí OTV Vazební věznice Praha – Pankrác.
8. V projednávané věci měl žalobce údajně porušit ustanovení zákona č. 169/1999 Sb., i vnitřní předpis Vazební věznice Praha – Pankrác tím, že měl ve skřínce 5 ks barevných drátů ze starého trhacího kalendáře a z pouzdra na brýle mu byl dále odebrán šroubovák na utahování šroubků s odůvodněním, že tyto věci údajně mohly ohrozit bezpečnost osob a majetku. Jeho dalším údajným proviněním bylo neuposlechnutí pokynu příslušníka žalované k provedení 3 dřepů při osobní kontrole, ačkoliv žalobce trpí bolestivým páteřním syndromem a blokáci páteře může být ohrožen jeho život i zdraví. Posledním údajným proviněním pak bylo nerespektování pokynů žalované týkajících se ústrojové kázně. K tomuto provinění žalobce namítl, že je dle zdravotní dokumentace invalidní a mimo jiné trpí silnou alergií na umělé tkaniny. Proto si chránil své zdraví tím, že opakovaně odmítal nosit vězeňský ústavní oděv, který mu ve Věznici Oráčov i ve Věznici Rýnovice způsobil silné otoky po celém těle, takže musela zasahovat i rychlá záchranná služba.

9. Závěrem žalobce poznamenal, že výkonem kázeňského trestu v patologickém prostředí by u něj došlo k závažnému ohrožení zdraví i života.
10. Žalovaná soudu navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě nejprve uvedla, že žalobce není řádným obyvatelem České republiky, nýbrž nezávislými soudy opakovaně odsouzeným trestancem. K tvrzení žalobce o Pankrácké iniciativě 2015 žalovaná podotkla, že se jedná o jakýsi elaborát, jehož signatářem je podle jejích informací pouze žalobce. Ten soudní cestou nebrotí jen proti kázeňským trestům, o jejichž uložení by snad mohl mít relevantní pochybnosti, ale proti všem kázeňským trestům, které mu byly uloženy, bez ohledu na to, zda podléhají soudnímu přezkumu či nikoliv. Žalobce je kverulantem, který všemi možnými a dostupnými prostředky zatěžuje státní aparát, běžně užívá žalob civilních i správních, trestních oznámení a stížností všeho druhu k šikanóznímu výkonu práva na ochranu jeho domnělých práv a zájmů, a to vůči všem vězeňským zařízením, v nichž se za dobu výkonu trestu ocitl. V celé novodobé historii vězeňské služby nebyl zaznamenán obdobný případ kverulantství. Kromě toho, že podává stížnosti, seč mu propisky a papír stačí, žalobce zaměstnává vězeňskou službu též nesčetnými žádostmi o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.
11. K nyní projednávané věci pak žalovaná konkrétně uvedla, že naostřený tlustý drát, který byl u žalobce nalezen, je způsobilý k útoku na spoluvězně nebo příslušníky vězeňské služby, je schopen způsobit řezné rány a může být použit odsouzeným i k sebepoškození. Je vyloučeno, aby odsouzené osoby ve výkonu trestu neoprávněně držely tyto druhy předmětů. Žalobcem namítaná alergie na vězeňský oděv nebyla při testování v nemocnici Vazební věznice Praha – Pankrác potvrzena. Žalobce byl do této věznice, která disponuje nemocnicí, převezen za účelem provedení vyšetření a testů. Po nástupu dostal povolenku k nošení civilního oděvu, jež platila od 13. 4. 2018 po dobu 3 měsíců, tj. do 13. 7. 2018. Jelikož se tvrzená alergie na ústrojový oděv neprokázala, nebyla žalobci povolenka prodloužena. Kázeňského přestupku se žalobce dopustil dne 18. 7. 2018, kdy již prokazatelně žádnou povolenku pro nošení civilního oděvu neměl. K námitkám týkajícím se odmítnutí provést při prohlídce požadovaný cvik pak žalovaná uvedla, že je zcela standardní, že se pro účely zjištění případného pašování předmětů v lidských útrokách používá dřep. Dle sdělení ošetřujícího lékaře ze dne 19. 11. 2018 je žalobce schopen udělat dřep, který běžně provádí při rehabilitacích. Žalobcova tvrzení o hrozícím způsobení zdravotní újmy provedením dřepu jsou tedy zjevně lživá. Žalovaná dodala, že proti poslednímu bodu kázeňského obvinění žalobce v žalobě nijak nebrojil. Kázeňské provinění žalobce spočívající v tom, že nastoupil na plánovanou prověrku početního stavu ve spodním prádle, bylo zcela zjevné.
12. Závěrem svého vyjádření žalovaná konstatovala, že žalobce se výše popsaných kázeňských provinění prokazatelně dopustil a jeho žaloba je nedůvodná.
13. Soud v projednávané věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:
14. Podle § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., odsouzený je ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.

15. Podle § 28 odst. 2 písm. a) zákona č. 169/1999 Sb., odsouzený je dále povinen podrobit se osobní a další prohlídce v zájmu zajišťování vnitřního pořádku ve věznici a vyloučení toho, aby u sebe měl věc, kterou by narušoval účel výkonu trestu.
16. Podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., odsouzeným je zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.
17. Soud předesílá, že žalobcova argumentace o tom, že je řádným občanem České republiky, není způsobnou žalobní námitkou dokládající nezákonnost napadeného rozhodnutí, a pro posouzení důvodnosti žaloby je tudíž zcela irelevantní, stejně jako žalobcův poukaz na Pankráckou výzvu 2015. Soud k tomu dodává, že mu v tomto řízení nepřísluší posuzovat zákonnost žalobcova trestního odsouzení; podle § 52 odst. 2 věty první s.ř.s. je soud (rozhodující věci správního soudnictví) vázán rozhodnutím soudů o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal.
18. K prvnímu kázeňskému přestupku žalobce, který spočíval v držení předmětů v rozporu s § 28 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., je nutno uvést, že žalobce vytýkané jednání v žalobě toliko bagatelizoval, neuvedl však žádné okolnosti, které by mohly důvodně zpochybnit závěr o spáchání tohoto přestupku. Žalobce nepopírá, že mezi jeho osobními věcmi byly při prohlídce nalezeny výše uvedené předměty, mj. i naostřený kus drátu dlouhý cca 8 cm. Ať již se původně jednalo o část šroubováku či nikoliv, nelze než přisvědčit žalované, že tento předmět, k jehož držení neměl žalobce povolení, bylo možné použít ke způsobení zranění jiným osobám, tj. k ohrožení bezpečnosti příslušníků a zaměstnanců žalované či osob ve výkonu trestu. Jeho přechováváním bez povolení žalobce bezpochyby porušil § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., a dopustil se tak kázeňského přestupku.
19. Soud nevešel ani na námitky, jimiž žalobce brojí proti závěru žalované o neuposlechnutí pokynu provést dřep při osobní kontrole. Pravdivost tvrzení žalobce, že si vytýkaným jednáním chránil své zdraví, protože provedení požadovaného cviku by jej mohlo ohrozit na jeho životě a zdraví, byla v průběhu kázeňského řízení žalovanou spolehlivě vyvrácena. Z vyjádření ošetřujícího lékaře žalobce MUDr. P. L. ze dne 19. 11. 2018 zcela jednoznačně plyne, že žalobce je provedení požadovaného cviku nejen schopen, ale že jej v průběhu rehabilitace také běžně provádí. Neuposlechnutím pokynu provést dřep při osobní kontrole se lživým zdůvodněním se žalobce dopustil kázeňského přestupku spočívajícího v porušení § 28 odst. 2 písm. a) zákona č. 169/1999 Sb.
20. Důvodnou soud neshledal ani žalobní argumentaci zpochybňující závěr žalované o spáchání kázeňského přestupku nošením civilního oděvu bez potřebného povolení. Tvrzení, že trpí silnou alergií na tkaniny, z nichž je vyroben vězeňský úbor, žalobce v průběhu řízení o kázeňském přestupku a ani v řízení před soudem neprokázal. Ze

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

spisového materiálu soud zjistil, že žalobci bylo ve Vazební věznici Praha – Pankrác povoleno nosit civilní oděv pouze v období od 13. 4. 2018 do 13. 7. 2018. Po uplynutí této doby již žádné další povolení žalobci uděleno nebylo (což prokazuje důvodnost tvrzení žalované, že při zkoumání tvrzené alergie ve Věznici Praha – Pankrác nebyla u žalobce alergie na tkaniny, z nichž je oděv pro vězně vyráběn, prokázána). Žalobce tedy v době, kdy k vytýkanému jednání došlo, nedisponoval povolením k nošení civilního oděvu ve věznici, a jeho nošením dne 18. 7. 2018 při předvádění na úsek OČTŘ, resp. odmítnutím se převléci do ústavního oděvu, tak spáchal kázeňský přestupek. Soud k tomu dodává, že žalobce jistě mohl požádat o opětovné přezkoumání svého zdravotního stavu či o prodloužení povolení nosit civilní oděv před skončením jeho platnosti. Pokud však platnost povolení, které mu bylo dříve vydáno, skončila, byl povinen nosit (mimo zákonem vymezené výjimky) oděv vězeňský. V tom (a nikoliv pouze ve spodním prádle) se měl dne 18. 7. 2018 dostavit i na provádění prověrky početního stavu. Soud se tedy ztotožnil i se závěry správních orgánů obou stupňů, které se týkají obou kázeňských přestupků žalobce, jejichž podstata spočívá v nenošení vězeňského oděvu dne 18. 7. 2018.

21. Správní orgány obou stupňů postupovaly v projednávané věci v souladu se zákonem a při vydání rozhodnutí nikterak nepochybily. Z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by se žalobcem bylo zacházeno jakkoliv nestandardně, nebo že by snad byl ze strany žalované a jejích příslušníků či zaměstnanců jakkoliv diskriminován či dehonestován. Vydání rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za kázeňské přestupky, jichž se žalobce prokazatelně dopustil, za diskriminaci či dehonestaci žalobce v žádném případě považovat nelze.
22. Neopodstatněná je též námitka, že výkonem kázeňského trestu může dojít k závažnému ohrožení života a zdraví žalobce. I během výkonu kázeňského trestu bude žalobce nepochybně pod dozorem příslušníků vězeňské služby a v případě závažných zdravotních obtíží mu bude zajisté poskytnuta lékařská pomoc ze strany vězeňského lékaře.
23. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. tak učinil bez nařízení jednání.
24. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon

advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. ledna 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu